

LIDIJA BAKARIC

Arheološki muzej u Zagrebu

REZULTATI NOVIH ISTRAŽIVANJA U SMILJANU

UDK 903.5 (497.13)

Izvorni znanstveni rad

U radu objavljaju se rezultati istraživanja japodske nekropole II u Smiljanu kod Gospića, otkrivene 1980. g. južno od gradine Miljače. Na temelju izvršene analize arheoloških nalaza iz 18 skeletnih i 2 žarna groba sahranjivanje u ovoj nekropoli započelo je u HaB₃ stupnju kasnog brončanog doba i trajalo djelomično i u HaC stupnju starijeg željeznog doba.

Selo Smiljan nalazi se u omanjem kraškom polju koje se naziva Smiljansko polje, a dio je Ličkog polja. Nalazi se oko 5 km zapadno od Gospića. Blizu sela, na koti 617, smještena je prehistozijska gradina Miljača. Prema klasifikaciji japodskih gradina, ovaj objekt pripada u red pojedinačnih gradina srednje visine.¹ Miljača je stožastog oblika, bez izraženog platoa na vrhu, pretežno kamenita, s tragovima utvrda koji se naziru kružno oko cijele gradine. Česti su površinski nalazi keramike, jer na ovom objektu nisu vršena arheološka istraživanja.

Nekropola I

Na kat. čestici br. 658/2, koja je nekad bila vlasništvo zadruge Franić, nalazi se brežuljak, sada visok oko 1 m, površine oko 250 m². Na tom brežuljku, smještenom oko 50 m južno od gradine Miljače, bila je nekropola njenih stanovnika. Nekropolu je iskopavao V. Hoffiller a nalaze je objavio 1905. g.² U prvoj kampanji otkrivena su 22 groba s bogatim prilozima od bronce, jantara, stakla i keramike.

Ne ulazeći ovdje detaljnije u analizu arheoloških nalaza, napomenula bih da najveći broj grobova ove nekropole pripada Ha C stupnju starijeg željeznog doba. Također je sigurno da je ovdje sahranjivanje započelo u kasno brončano doba, i to potkraj Ha B stupnja, o čemu svjedoče nalazi keramičkih žara i brončana jedno-

¹ R. Drechsler-Bižić, Caractéristiques des agglomérations fortifiées dans la région centrale des Japodes, Posebna izdanja ANTJBiH, knj. XXIV, Sarajevo 1975, p. 73.

² V. Hoffiller, Prehistozijsko groblje u Smiljanu kraj Gospića, Vjesnik hrv. arheol. društva, n.s. VIII, Zagreb 1906, p. 193—203.

petljasta lučna fibula iz groba 8. Najmlađi nalazi su brončana igla s više kuglica, brončana fibula s dugom nogom, željeznom iglom i kuglicom na kraju, te brončane stilizirane ženske figure. Ti se predmeti mogu datirati u Ha C2 — Ha Di stupanj starijeg željeznog doba.³

Ekipa Arheološkog muzeja u Zagrebu je 1958. g. poduzela manje reviziono iskopavanje na dijelu nekropole na kojem Hoffiller nije istraživao. Tom prilikom otkrivena su dva skeletna groba bez priloga. Nedaleko od grobova nađeno je veće, u polukrug složeno kamenje koje je vjerojatno ogradivalo jedan dio groblja.

Nekropola II

Prilikom obilaska terena 1980. godine, ekipa Arheološkog muzeja u Zagrebu dobila je podatke o nalazu pet tordiranih torkvesa na zemljištu Nikole Uzelca. Nalazište je smješteno oko 50 m jugozapadno od gradine Miljače i ima oblik blagog uzvišenja površine oko 300 m². Kako je teren godinama obrađivan, sigurno je da je prvobitno brežuljak bio viši, a kasnije je oranjem razvučen. Nakon razgovora s vlasnikom, koji je izorao torkvese, započelo je probno iskopavanje. Otvoren je jedan blok veličine 5 X 5 m i u njemu su otkrivena tri skeletna groba s prilozima, ogradićena lijepo složenim kamenim konstrukcijama.

U srpnju 1981. g. ekipa AMZ u sastavu: R. Drechsler, D. Balen i L. Bakarić započela je sustavno istraživanje nekropole.⁴ Ukupno je otvoreno 6 blokova veličine 5 X 5 m, te su tako istražena 182 m² prostora, na kojem je bilo 15 skeletnih i 2 žarna groba. Neki grobovi su bili jače dislocirani, skeleti uglavnom u lošem stanju, a bilo je i nešto nalaza izvan grobnih cjelina. Sve je ukazivalo na mogućnost da je možda cijeli jedan sloj grobova intenzivnom obradom terena već uništen. Ipak, u grobnim cjelinama koje su pažljivim iskopavanjem spašene bilo je vrlo vrijednih nalaza o kojima će ovdje biti govora.

Grobne konstrukcije su najčešće bile od neobrađenog kamenja, ali, osim nekoliko grobova (grob 1 — 3), svi su drugi bili samo mjestimično ogradieni. Orientacija skeleta je različita, ali ipak prevladava smjer sjeveroistok — jugozapad. Na istraženom prostoru nije zapaženo sahranjivanje u nekoliko slojeva, kao što je to običaj u velikim japodskim nekropolama u Kompolju i Prozoru. Grobovi su bili pretežno na dubini od 0,30—0,60 m, a zdravica se pojavila na 0,93 m.

Smiljanska nekropola II pripada redu siromašnijih japodskih nekropola, jer od ukupno 20 iskopanih grobova u 12 nije bilo priloga. Ipak, u onih osam s prilozima redovito je bio veći broj nalaza od bronce, jantara i stakla, na temelju kojih je moguće izvršiti kronološku determinaciju predmeta i približno odrediti trajanje nekropole.

U grobu 1, osim dva brončana dugmeta sa šiljkom (T. 1:3) i pektoralu (T. 1:2), bila je i veća naočarasta fibula od deblje brončane žice okruglog, a na osmicama kva-

³ R. Drechsler-Bižić, Japodska grupa, Pristorija jugoslavenskih zemalja, knj. V (u štampi).

* Srdačno zahvaljujem na stručnoj pomoći R. Drechsler i D. Balen.

dratičnog presjeka⁵ (T. 1:la, 1b). Iz sredine diskosa na poleđini izvlače se petlja i igla. Vrlo slična fibula pojavljuje se u grobu 2 ove nekropole (T. 1:6), kao i u grobovima 2, 6, 16 i 17 nekropole I.⁶ Iako je o spiralnim naočarastim fibulama bilo često riječi u obradi nalaza japodske i liburnske kulture, treba ukratko ponoviti slijedeće: najstarije spiralne naočaraste fibule pojavljuju se već u Ha A2 stupnju kulture polja sa žarama u Sloveniji (Dobova, grob 108),⁷ a u Hrvatskoj u Ha Bi i Ha B2 stupnju (nekropola u Velikoj Gorici),⁸ a karakteristično je za njih da su malih dimenzija. Jedan ovakav vjerojatno stariji primjerak nađen je u nekropoli II u Smiljanu, ali izvan grobne cjeline (T. 4:3). Fibula iz groba 1, većih dimenzija, čest je nalaz u nekropolama Like (Kompolje, Vrbac, Prozor) a datira se, prema ostalim nalazima iz grobnih cjelina, u Ha B stupanj kasnog brončanog doba, ili, preciznije, u kraj ovog stupnja (pretežno Ha B3). Brončani pektoral polukružno je izliven u obliku profilirane pločice, koja je na krajevima probušena (T. 1:2). Na donjem rubu pločice nalazi se niz okruglih otvora na kojima vise brončani profilirani štapići. Ukras se nosio oko vrata, najvjerojatnije na kožnoj vrpci. Pored ovog, na području Like nađena su još dva takva primjerka, i to u Drenovom Klancu⁹ i Udbini.¹⁰ Na osnovu naočaraste fibule s osmicom, nađene u grobu zajedno s pektoralom, kao i priloga iz groba na Udbini, pektoral, odnosno cijeli grob 1 možemo datirati u Ha B3 stupanj kasnog brončanog doba. S obzirom da su pektoralni ovakvog tipa zastupljeni za sada samo na području Like, možemo pretpostaviti da su proizvod domaćih radionica.

U grobu 4, koji je prilično oštećen oranjem, jer je bio na 0,35 m dubine, nađen je veliki broj sitnih brončanih dugmeta koja su vjerojatno bila naši vena na kalotastu kapu, od koje nisu sačuvani tragovi kože ili tekstila (T. 2:3, 3a). Slične kape zastupljene su dosta često u kompoljskoj nekropoli (grob 51 i 67), a pripadaju starijim horizontima, uglavnom Ha B stupnju kasnog brončanog doba.¹¹ Treba također spomenuti da je u nekropoli pećine Bezdanjače nađena u skupnom grobu 5 jedna lubanja, koje je cijela površina bila zelena od patine, i na njoj jedno veće kalotasto dugme. Ako usvojimo pretpostavku da se ovdje radi o kalotastoj kapi, onda bi to u isto vrijeme bila i najstarija pojava takve kape, jer u spomenutom grobu je bio i brončani srp koji tipološki pripada Ha Ai stupnju kasnog brončanog doba, pa bi onda i cijeli taj nalaz trebalo tako datirati.¹² Pored sitnih brončanih dugmeta u grobu 4, nađeno je i 12 brončanih ženskih figurica s dvije ušice na poleđini (T. 2:5).

⁵ R. Drechsler-Bižić opširnije govorи o njihovoј upotrebi i rasprostranjenosti na području Like. Uporedi: R. Drechsler-Bižić, Japodske kape i oglavlja, *Vjesnik Arh. muz. u Zagrebu*, 3. s., IH/1968., p. 36 — R. Drechsler-Bižić, Nekropola prahistorijskih JapiJi u Prozoru kod Otočca, *Vjesnik Arh. muz. u Zagrebu*, 3. sv., VI—VII, Zagreb 1972—73, str. 12/—03. — R. Drechsler-Bižić, Rezultati istraživanje japodske nekropole u Kompolju 1955—1966. godine, *Vjesnik Arh. muz. u Zagrebu*, 3 s., II, Zagreb 1961, p. 78—70.

• V. Hoffiller, o. c., p. 193—203.

⁷ K. Viinski-Gasparini, Kultura polja sa žarama IU sjevernoj Hrvatskoj, Monografije Fil fakulteta u Zadru, Zadar 1973, p. 155.

⁸ K. Viniski⁹-Gasparini, o. c., ip. 22.

• Pirethiisitorija, Serija vodiča Arh. muzeja u Zagrebu, Zagreb 1980, p. 54 (izvan grobne cjeline).

¹⁰ V. Mirošaviljević, Ilirske grotobi iz Udbine, *Opuscula Archaeologica* II, Zagreb 1957, p. 5—20, T. I-JV.

¹¹ R. Drechsler-Bižić, Japodlsike kape li oglavaja, *Vjesnik Arh. muzeja u Zagrebu*, 3. s. IH, Zagreb 1968, T. 1:4, grob 51; T. III : 29, grob 43.

" R. Drechsler-Bižić, o. c., p. 37.

0 njihovoj rasprostranjenosti i funkciji opširno govori S. Batović¹³ i smatra ih, kao 1 Svoljšak,¹⁴ japodskim lokalnim proizvodom, s obzirom da su na japodskoj teritoriji nađene u velikim količinama na raznim lokalitetima, te da su odatle prenesene i na liburnski teritorij. Većina ovih figura ima pri vrhu okrugao otvor, ponekad i alkicu, pa je sigurno da su nošene kao privjesci, možda direktno na odjeći ili na dijelovima nakita. Neke figure imaju na poleđini jednu ili dvije ušice, pa se može zaključiti da su prišivane na odjeću. Tako na primjer neke figure iz Prozora i Tolmina¹⁵ imaju po dvije ušice na poleđini, pa bismo mogli prepostaviti da su prišivane na traku od kože ili tekstila, a V. Hoffiller u nekropoli I u Smiljanu također nalazi slične primjerke za koje smatra da su ukrašavali kožni pojasa.¹⁶ Na crtežu jednog skeleta u prozorskoj nekropoli 5. Ljubić¹⁷ pokazuje da su ove figure mogle ukrašavati i čelo ženske osobe, bilo da su prišivane direktno na kapu, bilo da su na traci koja ukrašava čelo poput dijadema, o čemu piše i Š. Batović.¹⁸ Što se tiče njihovog datiranja, prema Batoviću bi pripadale VI. i V. st. prije n. e., ne isključujući i dulje trajanje.¹⁹ Istom vremenu pripada i primjerak iz Tolmina (nekropola traje od Ha Bs do Ha C2 — Di stupnja starijeg željeznog doba).²⁰ R. Drechsler ih također stavљa u iste vremenske okvire kao i Batović.²¹ U grobu 4 bila je i velika brončana sljepoočničarka od koje je sačuvan samo jedan lijevani profilirani kolut (T. 2:9). Vrlo slični primjeri nalaze se i u grobovima 7, 8 (T. 1:8, 12; 3:7) te jedan izvan grobne cjeline (T. 4:2) u nekropoli II, a brojni su i u nekropoli I.²² Javljuju se najčešće na centralnom japodskom teritoriju, dok su na perifernim dijelovima vrlo rijetke.²³ Datirane su u Ha B stupanj, ali je dopuštena mogućnost njihovog trajanja i u ranom Ha C stupnju, što se može vidjeti u Prozoru, u grobu 68, koji po svim drugim nalazima sigurno pripada već Ha Ci stupnju.²⁴ Posebno je vrijedan pažnje primjerak okrugle brončane pojase kopče, lijevane u tehniči na proboj (T. 2:2). Ovakva tehnika u izradi pojasnih kopči rjeđe je zastupljena na japodskom teritoriju, ali se zato slični, iako ne sasvim identični primjeri nalaze u većem broju grobova na Glasincu. Zajednički elementi glasinačkih i smiljanskog primjerka su: okrugao oblik, gladak, ravan obod, a s donje strane jedan širi zaponac kojim se zakopčavalio i trn kojim je kopča pričvršćena na podlogu. U tumulu III, grob 3 u Ilijaku, brončana kopča ima ornament rađen na proboj vrlo sličan onom na kopči iz groba 4 u Smiljanu. Najveći broj ovakvih kopči na Glasincu zastupljen je u grobovima IV b faze, koja vremenski odgovara Ha Ci stupnju starijeg željeznog doba.²⁵

¹³ S. Batovdć, Nekoliko ilirskih anitropomorfnih figura dz sjeverne Dalmacije, Arh. vestnik VII/2, Ljubljana 1956, p. 033i—246.

¹⁴ D. Svoljšak, Bronaata figurica iz Tolmina, Goriški letira 7, Nova Gorica 1980, p. g_jg.

» S. UjUBić, Pvpis arkeolođcog odjela N*. zem. muzeja „ Zagrebu, 1, Zagreb 1889, p. 134. — Vidi bilješku 14.

iH- xx Z u u j e M I U **

V. HofMlar, o. c., p. 197.

¹⁷ S. Ljutoić, Viestnik Hrvatskog arkeolođkoga društva VII, Zagreb 1885, T. 1:4.

¹⁸ S. Batović, o. c., p. 241.

¹⁹ S. Batović, o. c., p. 243.

²⁰ D. Svoljšak, o. c., p. 9.

²¹ R. Drechsler-Bižić, Japodlska grupa, PrajBjorja jugoslavenskih zemalja, iknj. V (u stampi).

« V. Hoffiller, o. c., p. 197.

• R. Drechsler-Bižić, Rezultat istraživa-

n* a Japodske nekropole u Kompolu 1955-

''' » • J f ^ J ? " f* f TM " Zm&Ul,

³ - s - n > Z a S r * 1961 > P- 71—72.

« R < Drechsler-Bižić, Nekropola prasto-

r i j g k i h J a p o d a u ^ O Z O V V I k o d o t o ĉ e a > V ^ .

j e g i j ^ h muz u Zagrebu, 3. s. VI—VII, Za-

g 19712—73, p. 40, T. XXXII : 1,4.

« A. Benac-B. Cović, Glasinac 2, Sarajevo 1957, p. 34, T. XTV : 8.

U grobu 7, pored staklenih zrna (T. 1:10, 11) i dvije fragmentirane sljepoočničarke (T. 1:8,12) bila je i jedna pijavičasta (sanguisuga) fibula srednje veličine (T. 1:9), kojoj je tokom upotrebe slomljena igla, pa je na mjestu gdje se petlja savija popravljena odnosno stavljena je naknadno igla. Ornamentika je prilično nemarno izvedena — iz sredine se zrakasto šire udubljenja, a prema nožici i petlji urezane su po dvije poprečne crte. U istoj nekropoli, izvan grobne cjeline nađena je također pijavičasta fibula (T. 4:4) s urezanim ornamentom: po sredini su udubljeni koncentrični kružići, a prema nožici i petlji urezano je po nekoliko poprečnih crta. Ovaj primjerak zanimljiv je zbog toga što je petlja izlivena zajedno s lukom fibule, i to je za sada jedini slučaj poznat na japodskoj teritoriji. Zbog nemarno izvedenog ornameraa kao i zbog ove neuobičajeno načinjene petlje moglo bi se pretpostaviti da su neke pijavičaste fibule, konkretno ove dvije iz nekropole II, domaći rad. Slična fibula manjih dimenzija (s udubljenim koncentričnim kružićima po sredini) nađena je i u nekropoli I u grobu 2.²⁶ Na žalost, njoj nedostaje petlja. Pijavičaste fibule nađene su u Vrepku i Prozoru, gdje su datirane u Ha BŽ — Ci stupanj starijeg željeznog doba.²⁷ F. Starè smatra da je to najstariji italski import na naše područje,²⁸ a na temelju podataka koje pruža novija literatura izgleda da su spomenute fibule trgovačkim putem stizale na japodsku teritoriju iz kruga Este-kulture.²⁹ Za sada ostaje otvoreno pitanje kojim su putem prenošene, jer ako je to bilo kopnom, preko Slovenije, čudno je da tih najstarijih primjeraka u Sloveniji, barem za sada, nema. Razvijeni tip sanguisuge, odnosno čunjasta fibula s dugom nogom, pojavljuje se u horizontu I C2 Mosta na Soči (Sv. Lucija), odnosno u Ha C2/D1 stupnju starijeg željeznog doba.³⁰ Na tlu Liburnije također nema ovih najstarijih primjeraka, iako su zastupljeni u Picenuju,³¹ odakle su mogli biti preneseni na japodski teritorij, ali izgleda bez posredovanja Liburna.

Grob 8 sadrži iglu s okruglom glavom (T. 3:1), nekoliko zma od stakla i jantara (T. 3:4—6) i brončani torkves (T. 3:2) kružnog presjeka, djelomično tordiran, prema krajevima gladak, kvadratičnog presjeka, a završeci su iskucani i savijeni u petlju. Tordirani otvoreni torkvesi su tradicija kulture polja sa žarama, gdje su najčešći u Ha A stupnju,³² a u Lici se javljaju potkraj Ha B stupnja, ali traju i dalje.³³ U Kompoluju u grobu 43 na vratu skeleta nađena su 4 takva torkvesa u funkciji ogrlice.

Ovoj nekropoli pripada i 5 tordiranih torkvesa (T. 4:5), koji su izorani. Svi su istog tipa, odnosno lijevani su i masivni, a na krajevima, koji su vrlo blizu jedan drugom, imaju ušice. Danas su neelastični, a vrlo je vjerojatno da su bili i prije, pa nije sigurno da su nošeni oko vrata. Ne mogu se navući preko glave, pa čak i dječ-

* • V. HoMller, o. c. p. 195.

²⁷ R. Drechsler-Bižić, Japodssca grupa, Praðstorija Jugoslavenskih zemalja, knj. V (u štampi).

²⁸ F. Starè, K problemu majstarejSili čolničarskih fibul iz Slovenije, Arh. veStnik V/I, Ljubljana 1954., p. 30, T. VI: 1—3.

²⁹ M. A.M. Chdeco Bianchi — L. Calzavara — M. de Min — M. Tombolini, Proposta per una tlapologia delle fibule dli Este, Firenze 1976, T. 4.

³⁰ B. Teržam — N. Trampuž, Porispevki h toanologSji svetoltudijske skupine, Arh. vestnik XXIV, Ljubljana 1975, p. 427.

³¹ D. LoMini, La civilita' pdcena, Roma 1976, fig. 4,2.

³² K. Vinski-Gasparini, o. c. p. 95.

³³ R. Dtrecfasler-Bižić, Rezultati istraživanja japodske nekropole u Kompoluju 1955—1856. gddiine, Vgetoifc Arh. mnuž. iu Zagrebu, 3. B. II, Zagreb 1961, p. 75.

je. U nekim slučajevima takvi torkvesi bili su na kapama kalotastog tipa kao ukras.³⁴ Na kojem su dijelu nošnje nošeni torkvesi iz ove nekropole ne možemo ni približno odrediti jer su nađeni izvan grobnih cijelina.

Igle s okruglom glavom (T. 3:1, 11) tradicija su kulture polja sa žarama, a javljaju se već u Br D — Ha A stupnju, odnosno u fazi II kulture polja sa žarama.³⁵ Na području Like igle se mogu pratiti od Ha B do Ha C stupnja.³⁶ U Smiljanu su zastupljene u grobovima 8 i 17 nekropole II.

Lančići sastavljeni od spojenih brončanih karičica (T. 2:7; 3:3, 9) također su čest prilog japodskih grobova. Nosili su se na najrazličitijim dijelovima nošnje: oko vrata kao ogrlica, kao privjesak na rubu kapa, kao sastavni dio privjeska na fibuli. Javljuju se od Ha B stupnja, a traju i nadalje. Istu pojavu možemo pratiti i na zrnima jantara okruglog i ovalnog presjeka, kao i na zrnima od staklene paste.

Osim skeletnih, u nekropoli II nađena su i dva žarna groba, a slično je bilo i u nekropoli I. Iako je u odnosu na inhumiranje umrlih spaljivanje slabije zastupljeno, ova dva groba ipak jasno ukazuju na postojanje tradicije kulture polja sa žarama i u ovom nekropoli. Žara iz groba 1 (T. 3:12), po svojim tipološkim odlikama, pripada velikoj grupi japodске keramike kasnog brončanog doba — koničan oblik, razgrnut obod i vodoravne drške okruglog presjeka. To su elementi većeg broja keramičkih nalaza iz japodskih nekropola i naselja (nekropola u Kompolju i naselja u Pećini u Ličkom Lešću, Cerovačkoj donjoj špilji kod Gračaca, gradina Velika Punta u Srpskom polju).³⁷ Žara iz groba 2 (T. 4:1) jače je oštećena obradom zemljišta i nije mogla biti rekonstruirana, ali se po razgrnutom obodu ukrašenom nizom vodoravnih paralelnih kanelura također može ubrojiti u spomenutu grupu. Kako u ova žarna groba nije bilo nikakvih priloga, moraju se isti samo na osnovu spomenutih tipoloških karakteristika vremenski staviti u okvir trajanja Ha B stupnja kasnog brončanog doba.

Nad nekim grobnim konstrukcijama prilikom iskopavanja nađeni su manji fragmenti keramike, koji su vrlo vjerojatno pripadali posudama razbijenim nad grobom prilikom sahrane. Ovo ritualno razbijanje posuđa zapaženo je do sada samo u kompoljskoj nekropoli, a inače je uobičajeno, na primjer, na glasinačkom području, i to u nekropolama kasnog brončanog, a još češće starijeg željeznog doba.³⁸

Zaključak

U zaključku ovog izlaganja treba skrenuti pažnju na nekoliko važnih podataka dobivenih istraživanjem nekropole II, a koji se djelomično odnose i na nekropolu I u Smiljanu.

Na temelju izvršene analize pokretnih arheoloških nalaza sahranjivanje u nekropoli II započelo je u Ha B3 stupnju kasnog brončanog doba i trajalo u Ha C stup-

³⁴ R. Drechsler-Bižić, Japodske kape i oglavlja, *Vjesnik Arh. muz. u Zagrebu*, 3. s. III, Zagreb 1968, p. 30—31.

³⁵ K. Vimskl-Gaisparini, o. c., p. 70, T. 23:4.

³⁶ R. Drechsler-Bižić, Naselja i grobovi prahistorijskih Japoda u Vrepču, *Vjesnik Arh. muz. u Zagrebu*, 3. ř. I, Zagreb 1968, p. 51.

³⁷ R. Drechsler-Bižić, Cerovačka donja spilja, *Vjesnik Arh. imuz. u Zagrebu*, 3. s. IV, Zagreb 1970, T. VIII:9.

«A. Benac — B. Cović, GlaBinae 2, Sarajevo 1957, p. 36.

nju starijeg željeznog doba. Nalazi iz nekropole I pripadaju također ovom vremenskom razdoblju, s tim da sahranjivanje traje do Ha Di stupnja, o čemu je bilo riječi u uvodu ovog rada. Prema tome, obje su nekropole u upotrebi istovremeno, od početka naseljavanja gradine Miljače. Na temelju ovog podatka slijedi zaključak koji se odnosi na rasvjetljavanje socio-ekonomskih odnosa stanovnika gradine. Naime, ovu gradinu od početka naseljavaju barem dvije rodovske zajednice, od kojih svaka sahranjuje svoje umrle u posebnoj nekropoli. O ovoj pojavi M. Suić kaže slijedeće: *Ondje, gdje se uz jedno te isto naselje pojavljuju dvije odjelite nekropole istog vremenskog trajanja, istog projekta u kvalitetu inventara i iste prostorne kompozicije valja pretpostaviti da je riječ o naselju na kome su se udružile dvije uže zajednice, od kojih svaka čuva svoje rodovske tradicije u pokapanju mrtvih.*³⁹ Ovim otkrićem u Smiljanu povećan je broj do sada poznatih naselja s dvije i više nekropola u Lici (Kompolje, Prozor, Vrebac). Treba naposljetku dodati da je istraživanjem nekropole II konačno dovršeno iskopavanje nekropola započeto davne 1905. godine, uz napomenu da bi trebalo sustavno istražiti i samu gradinu Miljaču, jer bi se tako konačno dobila zaokružena cjelina najvažnijeg arheološkog nalazišta u Smiljanskom polju.

Opis grobova

Grob 1

Skeletni grob, dub. 0,36 m, orientacija sjeverozapad — jugoistok s glavom na sjeverozapadu. Umrli je bio položen na sloj sitno lomljenog kamenja, a ogradien je i pokriven većim neobrađenim kamenjem. Prilozi: 1) brončani pektoral s privjescima u obliku štapića (T. 1 : 2), 2) velika spiralna naočarasta fibula s osmicom (T. 1:la—lb), 3) 2 brončana dugmeta sa šiljkom (T. 1 : 3).

Grob 2

Skeletni grob, dub. 0,56 m, orientacija sjever — jug. Umrli je položen na sloj sitno lomljenog kamenja, a ogradien je i pokriven većim neobrađenim kamenjem. Prilozi: 1) velika spiralna naočarasta fibula s osmicom (T. 1 : 6), 2) 4 zrna od bijelog stakla (T. 1 : 5), 2 od plavog stakla (T. 1 : 4), 24 zrna jantara (T. 1 : 7).

Grob 3

Skeletni grob, dub. 0,36—0,55 m, orientacija sjeveroistok — jugozapad s glavom na jugozapadu. Umrli je položen na sloj sitno lomljenog kamenja, a ogradien je većim neobrađenim kamenjem. Prilog: 1) fragmentirana zdjela zaobljenog trbuha i razgrnutog oboda (T. 2 : 1).

Grob 4

Skeletni grob, dub. 0,20—0,35 m, dislociran. Prilozi: 1) velika okrugla ažurirana pojasnica kopča sa zaponcem i trnom na poleđini (T. 2:2), 2) 12 stiliziranih ženskih figura od brončanog lima s dvije ušice na poleđini, od kojih su neke fragmentirane (T. 2 : 5), 3) kolut brončane fragmentirane sljepoočničarke (T. 2 : 9), 4) 530 malih

³⁹ M. Suić, AntilčM grad ma istočnom Jadraru, Zagreb 1976, p. 74f-75.

brončanih kalotastih dugmeta s ušicom na poleđini (T. 2 : 3), 5) 3 vrlo mala brončana kalotasta dugmeta s ušicom na poleđini (T. 2 : 3a), 6) lančić sastavljen od spojenih brončanih karičica (T. 2 : 7), 7) 18 zrna jantara raznih veličina (T. 2 : 4), 8) 2 zrna od plave staklene paste (T. 2 : 6), 9) 4 zrna od plave staklene paste sa žutim koncentričnim kružićima (T. 2 : 8).

Grob 5

Na dubini 0,40 m nađeno je veće neobrađeno kamenje složeno kao grobna konstrukcija, bez tragova kostura i priloga.

Grob 6

Skeletni grob, dub. 0,35 m, orijentacija istok — zapad s glavom na istoku. Umrli je položen na sloj sitno lomljenog kamenja, a ograđen je većim neobrađenim kamenjem. Bez priloga.

Grob 7

Skeletni grob, dub. 0,30 m, dislociran. Sačuvano je samo nekoliko većih neobrađenih kamenova, koji su sačinjavali grobnu konstrukciju. Prilozi: 1) pijavičasta fibula (T. 1 : 9), 2) par brončanih fragmentiranih sljepoočničarki (T. 1 : 8, 12), 3) zrno od bijele staklene paste (T. 1 : 10), 4) sivo zrno od staklene paste sa žutim koncentričnim krugovima (T. 1 : 11).

Grob 8

Skeletni grob, dub. 0,35 m, orijentacija istok—zapad s glavom na zapadu. Umrli je bio ograđen većim neobrađenim kamenjem. Prilozi: 1) brončani tordirani torkves s ušicama na krajevima (T. 3 : 2), 2) igla s okruglom glavom (T. 3 : 1), 3) fragment sljepoočničarke (T. 3 : 7), 4) lančić sastavljen od spojenih brončanih karičica (T. 3 : 3), 5) tamnoplavo zrno s udubenim krugovima (T. 3 : 5), 6) malo tamnoplavo zrno s bijelim kružićima (T. 3 : 4), 7) okruglo, plosnato zrno jantara (T. 3 : 6).

Grob 9 (dvojni)

Dvojni skeletni grob, donji skelet ženski, gornji muški. Dubina 0,20—0,90 m, orijentacija istok—zapad. Umrli su ograđeni većim neobrađenim kamenjem. Prilozi ženskog groba: 1) lančić od spojenih brončanih karičica (T. 3 : 9), 2) zrno jantara (T. 3 : 8). Muški grob bez priloga.

Grob 10

Skeletni grob, dub. 0,58—0,88 m, orijentacija sjeveroistok—jugozapad s glavom na sjeveroistoku. Umrli je položen na sloj sitno lomljenog kamenja, a ograđen je i pokriven većim neobrađenim kamenjem. Bez priloga.

Grob 11

Skeletni grob, dub. 0,30 m, orijentacija sjever—jug. Umrli je ograđen većim neobrađenim kamenjem. Bez priloga.

Grob 12

Skeletni grob, dub. 0,20 m, dislociran. Sačuvano je samo nekoliko većih neobrađenih kamenova, koji su sačinjavali grobnu konstrukciju. Bez priloga.

Grob 13

Skeletni grob, dub. 0,70 m. Grobna konstrukcija razrušena. Bez priloga.

Grob 14

Skeletni grob, dub. 0,60—0,90 m, orijentacija sjeveroistok—jugozapad. Umrli je bio ograđen većim neobrađenim kamenjem. Bez priloga.

Grob 15

Skeletni grob, dub. 0,30 m, grobna konstrukcija razrušena. Bez priloga.

Grob 16

Skeletni grob, dub. 0,40—0,50 m, orijentacija istok—zapad s glavom na istoku. Umrli je bio ograđen većim neobrađenim kamenjem. Bez priloga.

Grob 17

Skeletni grob, dub. 0,40 m, orijentacija istok—zapad s glavom na istoku. Umrli je položen na zemlju, a ograđen je većim neobrađenim kamenjem. Prilozi: 1) fragmentirana brončana igla s okruglom glavom (T. 3 :11), 2) 19 zrna od bijele i plave staklene paste (T. 3 :10).

Grob 18

Skeletni grob, dub. 0,50 m, orijentacija jugozapad—sjeveroistok. Umrli je položen na zemlju, a ograđen je većim neobrađenim kamenjem. Bez priloga.

Žarni grob 1

Na dubini 0,60 m između većeg, kružno složenog neobrađenog kamenja položena je dublja zdjela u kojoj su nađeni tragovi ljudskih kostiju i pepela (T. 3 :12). Bez priloga.

Žarni grob 2

Na dubini 0,45 m pored veće gomile neobrađenog kamenja nađeni su fragmenti keramičke posude i tragovi spaljenih ljudskih kostiju i pepela (T. 4 :1). Bez priloga.

Nalazi izvan grobova:

- 1) 5 tordiranih torkvesa s ušicama na krajevima (T. 4 : 5)
- 2) brončana sljepoočničarka (T. 4 : 2)
- 3) pijavičasta fibula (T. 4 : 4)
- 4) mala naočarasta fibula s osmicom (T. 4 : 3)

POPIS I SADRŽAJ TABLI
TAFELNVERZEICHNIS

Tabla 1

Tafel 1

Smiljan — nekropola II

grob 1 (Grab 1), 1 — 3, Mj. (M.) 1 : 2

grob 2 (Grab 2), 4 — 7, Mj. (M.) 1:2

grob 7 (Grab 7), 8 — 12, Mj. (M.) 1 : 2

Tabla 2

Tafel 2

Smiljan — nekropola II

grob 3 (Grab 3), 1, Mj. (M.) 1 : 6

grob 4 (Grab 4), 2 — 3a, 5 — 7, 9, Mj. (M.) 1 : 2; 4, 8, Mj. (M.) 1 : 1

Tabla 3

Tafel 3

Smiljan — nekropola II

grob 8 (Grab 8), 1 — 3, 5, 7, Mj. (M.) 1 : 2; 4, 6, Mj. (M.) 1 :1

grob 9 (Grab 9), 8 — 9, Mj. (M.) 1 :2

grob 17 (Grab 17), 10, Mj. (M.) 1 : 1 ; 11, Mj. (M.) 1:2

žarni grob 1 (Urnengrab 1), 12, Mj. (M.) 1 : 6

Tabla 4

Tafel 4

Smiljan — nekropola II

žarni grob 2 (Urnengrab 2), 1, Mj. (M.) 1 : 6

izvan grobnih cjelina (ausser Grabeinheiten), 2 — 5, Mj. (M.) 1 : 2

ZUSAMMENFASSUNG

DIE ERGEBNISSE NEUER FORSCHUNGEN IN SMILJAN

Im Dorfe Smiljan bei Gospic befindet sich auf dem Berg Miljaca (617 m) eine vorgeschichtliche Wallburg. Südlich vom FuBe des Berges befand sich auf einem Hügel ein vorgeschichtliches Gräberfeld, das im Jahre 1905 von V. Hoffauer untersucht und veröffentlicht wurde.² Bei dieser Gelegenheit wurden 22 Gräber aufgedeckt, darunter nur wenige Umergräber, alle anderen waren Skelettgräber. Der größte Teil der Gräber datiert in die Ilaci-HaC₂ Stufe der älteren Eisenzeit, obwohl Indizien darauf hinweisen, daß das Gräberfeld schon in der HaDi Stufe bestanden hat. Davon zeugt der Fund einer Bronzefibel mit langem FuB, klöppelartigem abschluß und eiserner Nadel, sowie auch einige stilisierte weibliche Bronzefiguren.

Etwa 50 m südwestlich des Burgwalls wurde durch Zufall im Jahr 1980 ein zweites Gräberfeld entdeckt, wo 1981 Ausgrabungen vorgenommen wurden. Die Resultate dieser Ausgrabungen sind Gegenstand des vorliegenden Beitrags. Auf einer Fläche von 180 m² wurden 15 Skelett- und 2 Urnengräber gefunden. Die Grabkonstruktionen bestanden aus großen, unbehauenen Steinen, die um das Grab herum aufgeschichtet waren. Der Verstorbene war ebenfalls mit Steinen bedeckt, und dann mit Erde zugeschüttet. Die Skelette lagen in verschiedenen Richtungen, es hat aber den Anschein, als ob die Richtung Nordesten-Südwesten bevorzugt worden wäre. Die Tiefe der Gräber betrug von 0,30 bis 0,60 m.

Die ältesten Funde sind spiralförmige Brillenfibeln (T. 1 : la, b, 6; 4 .3). Schlaftringe aus zwei flachen Bronzereifen (T. 1 : 8, 12; 2 : 9; 3 : 7; 4 : 2), ein halbkreisförmiges gegossenes Pektorale (T. 1 : 2) und Kugelkopfnadeld (T. 3:1, 11).

Bis jetzt wurden auf jadischen Territorium nur zwei Pektorale dieser Art gefunden — eines außerhalb von Gräberfunden in Drenov Klanac, das andere als Bestandteil eines Grabfundes in Udbina, wo es nach den anderen Grabbeigaben in die HaB Stufe der späten Bronzezeit datiert wurde.¹⁰

Für die Chronologie des Gräberfeldes ist der Fund aus Grab 4 von Bedeutung: eine große Anzahl kleiner Bronzeknöpfe (T. 2 : 3, 3a), die auf eine kalottenförmige Kappe aufgenäht waren. Kappen dieses Typus gehören dem älteren Horizont der jadischen Gräberfelder an (HaB Stufe), und sind am häufigsten im Gräberfeld des Burgwalls Crkvina in Kompolje vertreten,¹¹ kommen aber auch später vor, in der HaC Stufe der älteren Eisenzeit. Diesem Zeitraum gehört der größte Teil der Gräber des Gräberfeldes II. an. Von charakteristischen Funden muß man neben Kappen eine Sanguisugafibel (T. 1 : 9) aus Grab 7, und eine außerhalb von Gräberfunden entdeckte Fibel dieses Typus (T. 4 : 4) erwähnen. Letztere ist deshalb interessant, weil sie das bis jetzt einzige Exemplar einer Sanguisugafibel ist, deren Kopfspirale in einem Stück mit dem Bogen gegossen ist. Bei Fibeln dieses Typus auf jadischem Gebiet handelt es sich mit Sicherheit um einen Import aus italischem Gebiet, hauptsächlich aus dem Kreis der Este-Kultur.²⁹ Wegen des

nachlässig ausgeführten Ornaments auf dem Bogen, und dem GuB aus einem Stiick, könnten diese beiden Fibeln aus dem Gräberfeld II. stammen, jedoch auch Produkte einer einheimischen Werkstattsein.

Ein japodisches Produkt sind auch die stilisierten, bronzenen weiblichen Figuren, die in einer großen Anzahl der japodischen Gräberfelder vorkommen, so auch in Grab 4 (T. 2 : 5) dieses Gräberfeldes. Nach Analogien in der neueren archäologischen Literatur können auch diese Figuren in die Zeit der vollen Entwicklung der älteren Eisenzeit datiert werden (HaCi — HaC2).

Zuletzt muß noch erwähnt werden, daß beide Gräberfelder von Smiljan gleichzeitig bestanden haben (obzwar das Gräberfeld I. eine etwas längere Dauer hatte), woraus man schließen kann, daß auf dem Burgwall Miljača zwei Stammesgemeinschaften gelebt haben, die beide ihre Toten auf einem eigenen Gräberfeld beerdigt haben.³⁹ Mit der Entdeckung in Smiljan wurde die Zahl der bis jetzt bekannten Ansiedlungen durch zwei oder mehrere Gräberfelder in Lika (Kompolje, Vrebac, Prozor) vergrößert.

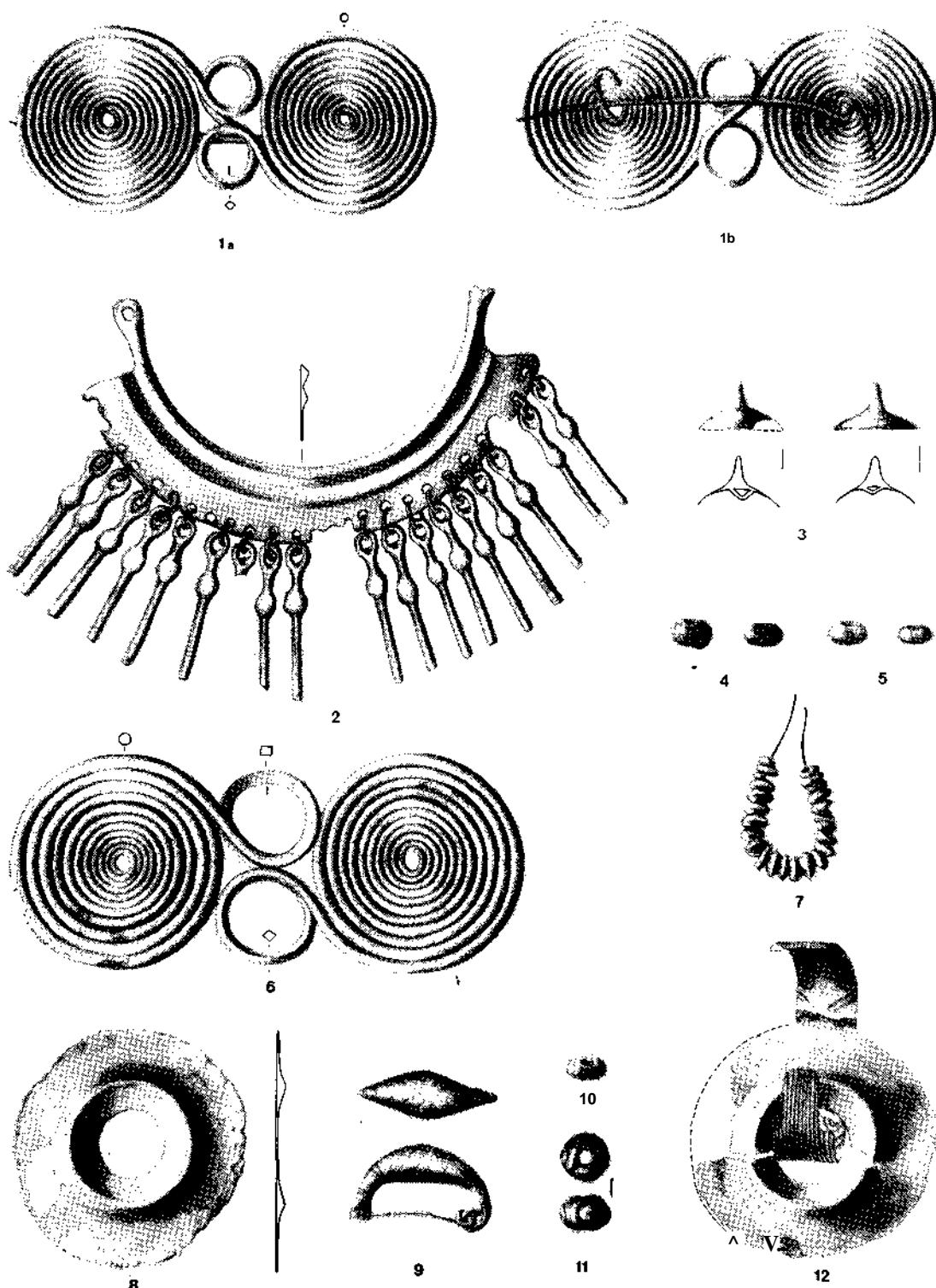

Tabla 2

L. BAKARIC: Rezultati novih istraživanja..., VAMZ, 3. s., XIX 129-140 (1986)

